

GOLĄBIĄTKO (6) *sb n*

gołąbiątko (4), **gołębiątko** (2); gołąbiątko *Leop, RejPos* (2); gołębiątko *RejZwierc*; gołąbiątko : gołębiątko *BibRadz* (1 : 1).

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w gołąb i w formancie -ko).

sg N gołębiątko (1). ◇ A gołąbiątko (3). ◇ pl G gołąbiątek (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

Dem. od „gołąbię”; pipio, pullus columbae a. columbinus Cn (6) : á Synogárlicę albo gołąbiątko/ będzie offiárował/ iedno zá grzech/ á drugie zá offiárę zupełną Leop Lev 14/30; BibRadz Gen 15/9, Lev 12/6; Nuż też kurczątko/ nuż też kaczątko/ nuż też y gołębiątko wśzytko tho nic nie wádzi RejZwierc 109.

Wyrażenie: »gołąbiątko młode« (2): A ci vbozśzy/ tedy przynamniey był powinien dáć dwie śinogárliczce ábo dwoie gołąbiątek młodych. RejPos 56, 55v.

Cf GOLĄBEK, GOLĄBIĘ

ZZa